

Dret de protesta i reforma del codi penal

«Calia urgentment una actualització de la llei penal espanyola que derogués tot el capítol relacionat amb la sedició»

Legislar sobre delictes com la sedició difícilment pot quedar exempt de polèmica, en part per la càrrega política del tipus penal i per la idea de democràcia que hi pot al darrere que es veu fortament modulada per l'existència d'aquest delicte. L'extemporaneïtat del concepte de sedició, que no té una presència anàloga en altres països europeus, i la forta càrrega punitiva (fins a 15 anys de presó) demanaven urgentment una actualització de la llei penal espanyola que derogués tot el capítol relacionat amb la sedició.

No obstant això, aquest delicte ha estat inadvertit malgrat la persistent presència en els codis penals aprovats des de la democràcia. I ho ha estat per la seva inaplicació generalitzada malgrat alguna excepció, com la dels fets de l'octubre de 2017. I no s'ha produït pas per la manca de fets que s'haguessin pogut encaixar en l'ambigua definició de la sedició de l'art 544 del codi penal, sinó per què la mateixa ambigüïtat deixa molt marge d'arbitri per què les autoritats policials i judicials el posin sobre la taula, provocant una lesió més que evident al dret de protesta, que es pot veure més o menys penalitzat en funció de la simpatia que generi a les autoritats mateixes.

El dret penal de l'enemic, com així s'ha definit a l'aplicació arbitrària del dret en funció de la manca d'afinitat de determinats moviments polítics o socials cap a les autoritats instaurades veu precisament d'aquests espais d'indefinió del dret. La voluntat política expressada en la llei es veu reemplaçada per una aplicació discrecional des del poder judicial i policial, i en el cas espanyol, això és regalar el terreny de joc al nacionalisme conservador que emana d'aquests poders.

La redefinició de pràcticament els mateixos fets a un delicte de desordres públics, amb penes molt més reduïdes que les del delicte de sedició no deixa de ser una gran notícia, que actualitza el codi penal i esborra un anacronisme propi de països autoritaris com la sedició. Un progrés i una mica de llum enmig d'un corrent autoritari davant els drets polítics i civils. Ara bé, com en tota negociació sempre se surt amb un cert regust amarg. I malgrat que bona part de les crítiques que està rebent la reforma no estan fonamentades el que sí que és cert és que la manca de descripció de conceptes claus com violència i intimidació deixaran sempre la porta oberta a un mal ús del dret penal com va passar amb els fets de l'octubre de 2017 (encara que amb una resposta penal molt més atenuada). Algú encara creu que hi va haver violència?